

Niye İdam Cezası Olmalı Saffet Kuramaz

— safdeha · 09 Ağustos 2016

Her gün medyaya baktığımızda başka bir vahşet ve inanılmaz cinayetlere tanık oluyoruz. Yaşama hürriyeti ve sınavı kişinin kendisini bağlar. Ne yaptıysa ne biçtiyse, dinen inanırız ki, ölümden sonra hesap var ve adalet yerini hakkıyla bulacaktır. Bu yüzden inananın yüreğinde bir bekçi hazır beklemekte, günahta ısrar etmemekte...

Kayseri’de bayram şekeri için el öpmeye gelen 3 çocuğun hunharca öldürülüşü. Üvey anne ve anneannesini tarafından kurbanlık gibi parçalan çocuk cinyeti. Aracına aldığı kızı tecavüz ettikten sonra, başından taşla ezilerek öldürülen üniversite öğrencisi. Liseli âşıkların evlerinde, erkeğin kızı öldürerek testere ile parçalara ayırması, çöp tenekesine atılışı ve daha niceleri... Yürek yakan, o ebeveynler ile bende ağlıyorum. Hangimiz çocuklarımızın böyle hunharca öldürülüşüne dayanabiliriz ki...

Eğer cezalar caydırıcı olmazsa, insanlar 50 TL ye adam öldürecek, vahşetlerine devam edeceklerdir. Öldüren düşünüyor ki, “Nasıl olmağım, uzun yıllar hapiste kalmayacağım, çünkü her onlukta aflar geliyor. İstedığimi öldürebilir istediğime işkence yapabilir, bu dünyanın deccalı ben olurum!” diyor. Kötü bir kişilik için fevkalade olumlu yaklaşım. Birde torpiller bulunursa, cezalarda o derecede azalıyor. Zaman aşımına uğruyor ve affediliyor nerdeyse. Suç işleyen hukukunu öylesi güzel biliyor.

Evimi kiraya verdim. Kontrat ve gerekli belgelerim tamamı. Kiracı eve girdiğinde ev onun oluyor. Öğrendim. Evden içeri girmenizin suç olduğunu da... Kira parasını ödemezse icraya veriyorsunuz. İcra konusunda olumlu karar çıkıyor ama dava en az 6 ay sürüyor. İcra için eve gidiyorsunuz, evde eşya yok para edecek. Kiracı tüm eşyalarını kaçırmış oluyor. Para etmeyecek eşyalar için, nakliye kiralyorsunuz, devlete kira için para ödüyorsunuz, çilingire para veriyorsunuz. Üstelik elektriği kaçak kullanmış olduğunu elektrik idaresinden öğreniyorsunuz, sanki siz kaçak elektrik kullanmışsınız gibi cezalandırılacaksınız ki, tam bu anda imdat gibi ev sahibi olarak mağduriyetinize çare öneriyorlar. “Elektrik sayacım bozuk, değiştirilsin!” dersiniz cezadan kurtuluyorsunuz. Ama kiracıdan para alamıyorsunuz. Kiracı kanunları öğrenmiş. Evimden çıkıyor başka eve gidiyor. Beni yakıyor başkasını da yakıyor... O her evde bedava yaşıyor. Kanunun boşluklarını öğrenmiş.

Hırsız evlere giriyor. Neyiniz varsa çalıyor. Sonra da yakalanıyor. Ne eşyanızın parasını ödüyor, nede geri alabiliyorsunuz. Hapse giriyor, kısa sürede yine dışarıda. Bir sürü önlem alıyorsunuz. Hepsini yüklüce para, kameralar, bekçiler! Birileri nemalanıyor elbette...

Kötü insanlar kanundaki boşlukları öğrenmiş. Çalarak lüks içinde yaşamaya alışmış. Her şeyi yapmaya hazır bomba gibiler. Alın teriyle kazanılmış her şeyi kendilerine helal gibi görüyorlar, can almayı da. Mahkeme olumlu bir sonuç olsa, temyiz edilip, Yargıtay’a gidiyor. Enflasyon olan ülkemizde para pul

oluyor ve karar alınıyor. Bankaya kredi borcunu ödeyemediği için iflas eden esnaflar, sonucunda intihar eden ya da kötü yollara düşen, yıkılan aileler türüyor.

İnsanları eğitmeliyiz. Kanunlar topluma eşit seviyede adalet sağlamalı. Eğer ahlakını yitirmişse bir toplum, orada anarşi orada umutsuzluk orada huzursuzluk var demektir. O toplum yıkılmaya mahkûmdur. İlahi adalet büyük felaketlerle uyarmakta insanları depremlerde, savaşlarda büyük acılar içinde. Ama okuyacak kalp yok yürek yok... Görecek göz yok!

Bana göre ne idam olsun nede vahşet gibi cinayetler. Allah'ın işine kimse karışmasın diyorum. Ama öyle çok çoğaldı ki bu gibi şeyler. Kimse kanunların işe yaramayacağını düşünüyor ve kendi adaletini eşkıya gibi kendi çözüyor. Çeteler meydana geliyor. "Ver parayı bul devayı..."

Acilen el atılmalı bu duruma. En azından şimdilerde yeniden tartışılmaya başlandı. Politikacılar konuşuyor, dizilere konu oluyor. İnsanların dilinde yumuşuyor.

"Adalet istiyorum, Adalet!"